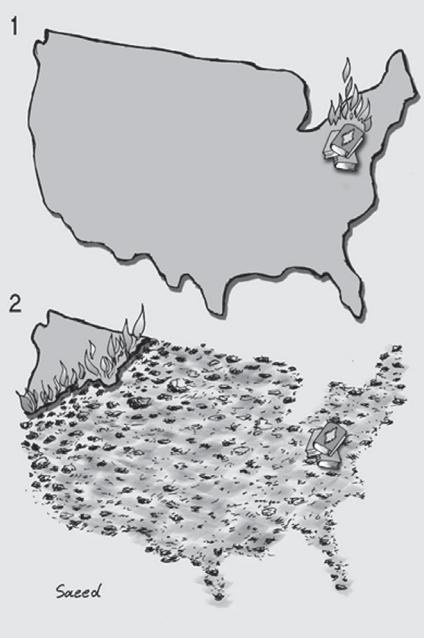

کولی بازی صهیونیسم

عباس تقاضی نژاد

آیا

۴۲

ش

۱۲۰

بر قصد او برای سوزاندن قرآن در آن محدوده، در رسانه‌های داخلی و خارجی دیده می‌شود، اسلامستیزی و اسلامهراسی است. ما اهدافی بزرگ‌تر از ماجراهای خیمه‌شب بازی «قرآن سوزی» وجود دارد که این اهداف، احتمالاً:

۱. تغییر مرکز جامعه جهانی از قدس به نیویورک.
۲. انحراف افکار عمومی از ادامه روند شهرک‌سازی با وجود توقعات سه جانبه و خندهدار اسرائیلی‌ها و آمریکائی‌ها با محمود عباس و...

اسلام با لیبرال سرمایه‌داری غربی، مسئولان و مردم نظام اسلامی ایران همان طور که با زدن پنبه «مولوکاست» توانسته بودند راز سر به مهر دروغ‌ترین حادثه تاریخ را به بوتة نقد بکشانند، می‌توانند ماجراهای این خودزنی را نیز با تشکیک جامعه جهانی روپرداختند. لذا برای لایی صهیونیسم طراحی مسیری که اذهان عمومی را از ماجراهای برج‌سوزی در آمریکا منحرف کند امری اختناب ناپذیر است.

برخی تاریخ نگاران و سیاست‌دانان بین دو حادثه جنگ‌های صلیبی و سقوط برج‌های دوقلو تنشیبات ماهیتی برقرار کنند. مسیحیان، جنگ‌های صلیبی را در قرون ۱۱ و ۱۲ میلادی برای بیرون آوردن بیت المقدس از دست مسلمانان به راه انداختند. بوشن پسر نیز هم‌زمان با فوریت ختن برج‌های تجارت جهانی بالا فاصله جنگ‌های صلیبی را مطرح نمود. تشابهی که رهبری معظم انقلاب آن را یک حماقت دانستند. (دیدار با کارگزاران نظام)

سوء استفاده از هم‌زمانی سالگرد ریش برج‌های دوقلو و روز عید سعید فطر با استفاده از تئوری «قرآن سوزی» برای فراهم ساختن زمینه‌های تقابلی دو تفکر اسلام و مسیحیت، نه به سود مسیحیت است و نه اسلام و در حاشیه این درگیری‌ها جز صهیونیسم جهانی کسی یا کسانی سود نمی‌برند. چرا که با تقابل دوسویه اسلام و مسیحیت می‌توان به راحتی نگاه جامعه جهانی را از قدس به «منهشت» (محل برج‌های سابق آمریکا) برده و با انحراف افکار از قدس و استفاده هم‌زمان از مهرهای چون محمود عباس، در پیشبرد اهداف توسعه‌طلبانه در قدس مؤثر بود. به عبارت بهتر ارائه راهکار هم‌زمان مصالحه ظاهری با عباس و مواجه نمودن جریان مسیحیت و اسلام در مقابل یکدیگر در واقع ساختن آب گل آودی است که تنها ماهی قابل صید از آن، گسترش شهرک‌سازی و پشت پا زدن به معاهدات جهانی است تا این‌بار نیز هدف مشابه هدف مسیحیان در جنگ‌های صلیبی (به قول بوش پسر) حاصل شود، «بیرون آوردن بیت المقدس از دست مسلمانان البته این‌بار به نفع صهیونیسم».

این روزها عمدت‌ترین تحلیلی که از ادعای دروغین درخواست برخی از مسلمانان آمریکا برای بنای مسجد در محدوده ساختمان تجارت جهانی و سپس اظهارات کشیش مجھول الهویه‌ای به نام «تری جونز» مبنی

امسال و با فرا رسیدن ماه سپتامبر شاهد تحولات گسترده سیاسی در سطح بین‌الملل بوده‌ایم. نشست سه جانبه اسرائیل، آمریکا و محمود عباس (رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین) در آمریکا تقریباً همزمان با روز جهانی قدس از یک طرف و تعریف سنتاریوی «قرآن سوزی» در سالگرد فرو ریختن برج‌های دو قلعه و هم‌زمانی تقریبی آن با عید سعید فطر از سوی دیگر، مهم‌ترین این تحولات هستند.

سال‌ها از حادثه ۱۱ سپتامبر می‌گذرد. کشیش‌ها و مسیحیان دو آتشه آمریکائی، حتی در اولین روزهای غبارآلود ناشی از ریش برج‌ها و تبلیغات ضد دینی گسترده دولت وقت آمریکا، به فکر سوزاندن قرآن مسلمانان بودند؛ چرا بعد از گذشت حدود ۹ سال با کمی دقت متوجه می‌شویم در دو سال گذشته موضوع ۱۱ سپتامبر با نگاهی بدینانه و مشکوک از طرف نخبگان جهانی و آمریکائی دنبال می‌شود. به طوری که حتی در رسانه‌های شنبه‌داری و دیداری آمریکا نیز برخی تحلیل‌گران از اظهار تشکیک و خودسوزی توسط برخی جریان‌های داخلی آمریکا در خصوص حلائم‌کویلمنی کنند.

با توجه به تعبیر رهبری از پیشتری ایران در میدان مواجهه غرب و شرق و یا به عبارتی در مواجهه دنیای

